



SH ČMS Okresní sdružení hasičů Plzeň - jih



VYHODNOCENÍ 51. OKRESNÍHO KOLA
CELOSTÁTNÍ SOUTĚŽE
POŽÁRNÍ OCHRANA OČIMA DĚTÍ A
MLÁDEŽE
ROČNÍK 2025

Za přispění:



D.S.D.METAL plus s.r.o.
POŽÁRNÍ OCHRANA A BEZPEČNOST PRÁCE





SH ČMS Okresní sdružení hasičů Plzeň - jih



Počet zúčastněných dětí: 2 1 1

Počet zúčastněných MŠ: 7

Počet zúčastněných ZŠ: 8

Počet zúčastněných SDH: 18

Za přispění:



D.S.D.METAL plus s.r.o.
POŽÁRNÍ OCHRANA A BEZPEČNOST PRÁCE



KATEGORIE L1



Žáci 3. – 5. ročníku ZŠ

3. místo – Ta Ly Gia Hung, ZŠ Chotěšov

Byl jednou jeden kluk, jmenoval se Kevin. Když byl dítě, snil, že jednou bude hasičem a bude zachraňovat svět. V osmi letech byl přihlášen na hasičský kroužek. V deseti byl v kroužku nejlepší.

V patnácti letech dostal za odměnu pobyt na táboře nejlepších dětských hasičů. Ukázal to rodičům a ti řekli: „Ano, můžeš jet.“ Kevin byl nadšený. Rozloučil se s rodiči a v červenci vyrazil na tábor.

Jednoho dne se na táboře stala nehoda, tábor stál totiž u lesa. Ten začal hořet a zástupce tábora spustil alarm. A pak všichni utekli pryč. Kevin se však zdržel. Mezitím přijeli hasiči a ptali se: „Proč nejdeš s ostatními?“ Odpověděl: „Mým snem je pomáhat hasičům.“ Dovolili mu tedy pomoci jim oheň uhasit. Rychle se oblékl, vzal hadici a šel hasit.

Potom dostal medaili jako nejodvážnější kluk na táboře. A ještě k tomu dostal ocenění od vedoucího hasičské stanice. Dnes patří mezi nejlepší hasiče v zemi.

2. místo – Natálie GRŮBEROVÁ, SDH Blovice

Školní výlet

Paní učitelky se na jaře domluvily, že nás vezmou na divadelní představení do Plzně. Byli jsme všichni nadšení, že se nebudeme muset učit. Ráno v den odjezdu byl sraz u školní jídelny. Dělal se skupinky, kdo s kým bude sedět. Paní učitelka nás pustila do autobusu, abychom se usadili a nepletli se jí pod nohy. Když jsme už všichni seděli v autobusu, tak se paní učitelky a asistentky rozsadily mezi nás, aby byl klid i v zadní části autobusu. Moc nadšení jsme z toho nebyli. Autobus se pomalu rozjel směr Plzeň- Alfa. Po cca 10 minutách se začal linout z autobusu divný smrad. Šel ze zadní části autobusu, kde seděla paní učitelka Vodičková. Ta hned zakřičela, že hoří, a začaly manévry jako z televize. Řidič zajel ke kraji silnice a paní učitelka nás před sebou hnala jako své ovečky ven. Byla to neskutečná rychlost. Paní Vodičková slečny postavila na pole a kolem nás kluci udělali kruh, aby na nás nefoukalo. Během chvilky hořel celý náš autobus. Dost jsem se bála, ale zároveň byla vděčná za naší paní učitelku. Přijeli hasiči z Blovic a Nepomuka, kteří brzy autobus uhasili. Nás pak převezli zpátky do školy hasičským autobusem.

Paní učitelka a hasiči byli naši andělé.

1. místo –Stanislav Rybák, ZŠ a MŠ Spálené Poříčí

Statečnost hasiče

Nyní vám povím příběh, který se odehrál v roce 2011. Probudil jsem se okolo šesté hodiny ráno, když zazvonil budík. Podle hlasitosti to muselo být velice naléhavé.

Rychle jsem doběhl na základnu, ještě v pyžamu. Cestou se na mě otáčeli lidé a dívali se na mě jako na blázna. Na základně jsem se dozvěděl, že v Jihlavě chytil les. S mojí skupinou hasičů jsme se rychle převlékli, nasedli do auta a vyrazili. Po pravé straně jsme měli doprovod skupiny mého nejlepšího kamaráda Arnolda. Když jsme přijeli na místo, zavolal jsem na moji skupinu: „Rychle! Za mnou! Musíme uhasit ten zatracenej les!“

Arnoldova skupina šla zachraňovat lidi a hasit bytovku, která omylem zachytila zlaté plameny od lesa. Bylo strašné se dívat na to, jak plameny olizují les a jednotka nestíhá hasit. V tu chvíli se z mé vysílačky ozval hlas šéfa: „Posílám vám posily! V lese je údajně skupina houbařů. Zatím vyšlete psovody, aby je našli.“ Nezbývalo mi nic jiného, než se podvolit šéfovi a vyslat psovody. Najednou jsem zaslechl Arnoldův hlas: „Rychle, rychle, potřebujeme tě ve čtvrtém patře bytovky!“ Vyběhl jsem jako střela. Arnold mi mezitím diktoval: „Je to třetí pokoj od schodů vlevo, je tam tak šestiletý chlapec.“ Mezitím přijely posily. Houbaře naštěstí zachránili. Vypáčil jsem dveře a chytil chlapce. Zařval jsem: „Roztáhněte plachtu!!!“ Roztáhli ji a já chlapce vyhodil oknem. Plachta ho zachytila.

Potom si už pamatuji jen to, že jsem padl k zemi a dál nebylo nic. Přibližně po hodině požár utlumili a rozběhli se do čtvrtého patra. Potom mě naložili do sanitky a odvezli do nemocnice. Dostal jsem se z toho se šesti obrovskými popáleninami. Od té doby mě zbytek hasičů považuje za nejodvážnějšího ze všech. Bohužel už jsem se do zaměstnání nemohl vrátit.

KATEGORIE L2



Žáci 6. – 7. ročníku ZŠ

a

1. – 2. ročníku osmiletých gymnázií
(prima, sekunda)

1. místo – Petr Korbel, SDH Blovice

Čapí hnízdo

A je tady další ráno. Za okny je ještě úplná tma a na parapet bubnují velké dešťové kapky. Vůbec se mi dnes nechce vstávat. „Péťo, vstávej!“, říká tatínek, který právě přišel do pokoje. Já ale nic. Mám pocit, že mi to zní z nějaké velké dálky nebo je to jen ve snu. „Péťo, musíš opravdu vstávat! Nestihneme být v práci včas!“, zní mi už z větší blízkosti tatínkův hlas. Rychle se vzpomatuji, vyskočím z postele a brzy doženu celé zpoždění. Hurá! Dnes zase po delší době uvidím všechny ty traktory, kombajny a jiné nádherné stroje v zemědělském areálu, kde to mám tolik rád. Takhle po ránu tam budou všechny. Chodím tam s tátou už od školky a obdivuji vše, co tam vidím.

Za chvíli už jedeme autem do Chocenic. Přestalo pršet a začíná se rozednívat. Na louce vedle silnice vidím párek čápů, kteří loví na břehu u rybníka. Vida, letos už přiletěli. Jaro začalo opravdu brzy. A právě v zemědělském areálu se stal příběh, který vám chci dnes vyprávět. Na komíně bývalého lihovaru tam totiž mají hnízdo čápi. Je tam už hodně dlouho, určitě tam již bylo před mým narozením. Čápi tam každý rok vychovávají svá mláďata. A tak potřebovalo jednou v zimě opravit a zmenšit, aby nespadlo. Ochránci přírody to kvůli viditelně špatnému stavu komína nemohli zvládnout sami, a proto zavolali na pomoc hasiče s velkým výsuvným žebříkem. Přijeli až ze stanice Plzeň-Košutka.

Hasiči velkou část žebříku vysunuli a hnízdo z vysoké plošiny zmenšili. Prohlédli také celou horní část komína a potvrdili, že by hnízdo bez jejich zásahu pravděpodobně opravdu spadlo i s horní částí komína, což by pro čápy bylo velmi špatné. Obdivuji je, já bych to asi ani jako dospělý nezvládl, nemám totiž rád výšky.

Když jsem byl hodně malý, tak jsem si myslel, že hasiči jen hasí požáry. Jezdil jsem po koberci s mými modely hasičských aut a „hasil“ vše kolem mě. Teď už ale vím, že hasiči musí zvládnout nejen boj s ohněm, ale i např. povodně, práci v extrémních podmínkách, výškách, hloubkách, s chemikáliemi i v zimě za každého počasí. Musí ovládat první pomoc, vyproštění osob z trosk a nabouraných aut, záchranu tonoucího pod ledem, epidemie, živelné pohromy nebo třeba i jen sundat kočku ze stromu a zlikvidovat vosí hnízda někde u škol. Oni nikdy neví, co je na každé směně čeká, vše musí zvládnout a ničeho se nebát. Být hasičem je poslání a každodenní nasazování životů a zdraví za ostatní, kteří jim to leckdy navíc i hodně komplikují. Práce je to těžká a nebezpečná, a ne každý by ji dokázal vykonávat. Moc je obdivuji a chci být jednou také alespoň dobrovolným hasičem a pomáhat, kde bude potřeba. Jako můj táta.

KATEGORIE L3



Žáci 9. ročníku ZŠ,
3. – 4. ročníku osmiletých gymnázií,
1. – 2. ročníku šestiletých gymnázií,
(tercie, kvarta)

3. místo – Karolína Bielová, ZŠ Chotěšov

V našem městě žil jeden kluk. Jmenoval se Pepa Novák. Byl to celkem zlý kluk, na svou matku byl hrubý a sprostý. Tátu neměl, zemřel mu, když byl ještě malý. Jeho otec byl totiž hasič. Jednou musel na výjezd – hořel panelák a hrozilo, že se dům zřítí. Bohužel tam jeho otec zahynul. Od té doby Pepa hasiče nesnášel.

Bydlel v panelovém domě, kde bydlel i Jonáš malý, taky hasič. Toho Pepa nemohl vystát ze všech lidí v našem městě nejvíc. Dělal mu nejrůznější naschvály. Ale pan Malý byl až moc hodný a dobře věděl, jak to má Pepova matka těžké, a tak to nikdy neřešil.

Jednou měl pan Malý výjezd – jel do školy, kde hořelo. Byla to škola, kterou navštěvoval i Pepa. Milý Pepíček měl výborný nápad – když jim paní učitelka dala povel, aby se všichni seřadili, Pepu napadlo, že jim cestou uteče. Nějak mu nedošlo, že se může dostat do pěkného průšvihů.

Když na místo dorazili hasiči, škola byla už téměř celá v plamenech. Pepa byl schován v jedné třídě, ale nemohl se dostat ven, plameny už se zmocnily chodby, takže jediná cesta ven byla okno. Na to, aby Pepa vyskočil z okny, byl až moc velký strašpytel. Takže zůstal uvnitř a čekal na záchranu, která jaksí nikde. Pepa už myslel na nejhorší, když se rozrazily dveře a dovnitř vběhl hasič. Vzal Pepu a odnesl ho před budovu do bezpečí. Chvilí Pepovi trvalo, než poznal, že hasičem je právě pan Jonáš Malý. Pepa mu poděkoval a začal si uvědomovat, že kdyby nebylo pana Malého, nejspíš by ve škole uhořel.

Od té doby se Pepa začal ke všem chovat s respektem a pokorou. Také se pan Malý nastěhoval k Pepovi a jeho mamince. Nakonec začal Pepa snít o tom, že by se chtěl taky stát hasičem a pomáhat lidem jako jeho tatínek a jeho nevlastní otec pan Malý.

2. místo-Eliška Ženíšková, ZŠ Chotěšov

Hasiči

Eliška Ženíšková, ZŠ Chotěšov

Dobrovolní hasiči
mají vodu v hadici.
Hasí věci od ohně,
důležití jsou hodně.
Zachraňují životy,
které mají hodnoty.
Je to práce nebezpečná,
ale velmi užitečná.

Mají rádi červenou
jako oheň zbarvenou.
Když havárie začíná,
hned je slyšet siréna.
Když spadne strom přes silnici,
vyřeší to též hasiči.
Patří mezi odvážné,
řeší věci závažné.

1. místo-Karolína Křelovcová, SDH Sedlec

Požár Lesa

Pomoc, pomoc! Horí les, povolejte celou ves. Požár se rychle šíří, vesníci už to víří.	Mladý hasič nezkušený, požár našel, co dělat neví. Ostatní tam přivolá, nejstatněji požár udělá.
Hasiči do auta sedají, k lesu už se chystají. Kde je ale velitel? Zas se někde zapoměl.	Domů už se vracejí, náčiní cestou ztrácejí. Všichni jdou však pomalu, pocitují únavu.
Támhle je a už sem běží, bohužel jde mu to stěží. Nasedá, už můžou jet, všichni směle hledí vpřed.	Když konečně domů dorazí, velitel zubysí vyrazí. Zakopl totiž o kámen, snad nebude s ním ámen.
Auto ale nestartuje, jelikož nádrž prázdná je. Rychle berou hadice, čerpadlo, rozdělovač i proužnice.	Naštěstí je v pohodě, nedošlo k vážné nehodě. Úspěch všichni slaví, opřičině nic neví.
K lesu rychle spěchají, některí trochu zaostávají. Čerpadlo do vody vhodí, s hadicemi tu bloudí.	Požár nepůsobil z hár, ani nezkušený táborník. Starostáv byl to seník, který zapálila sluneční zář.

KATEGORIE L4



Žáci 5. – 8. ročníku osmiletých gymnázií,
3. – 6. ročníku šestiletých gymnázií,
– 4. ročníku čtyřletých gymnázií, SŠ a SOU

1. Místo - Matěj Klička, SDH Dnešice

Malý hasič v ohnivé zbroji

V červené helmě, s hadicí v ruce, běží malý hasič, srdce mu buší.

Kouř se valí, sirény řvou, ale strach ho nezastaví, ví, co má dělat.

Malý hrdina, velký sen, zachránit svět, to je jeho přání.

S hasičskou sekerou v dlaních, bojuje s ohněm, bez váhání.

I když je malý, je statečný, ochraňuje všechny, co jsou v nebezpečí.

S úsměvem na tváři, s odvahou v srdci, je vzorem pro všechny, kdo ho vidí.

KATEGORIE DT1



Žáci a studenti ve věku 12 – 18 let

3. místo – Šárka Hammerbauerová, SDH Střížovice



**Historie a
budoucnost hašení**

2. místo - Jindřich Strolený, SDH Vrčeň



1. Místo - Ondřej Holý, SDH Letkov

Historie a budoucnost hašení

Holý Ondřej, 13 let
SDH Letkov, kategorie DT1

KATEGORIE M1



Mladší děti
(do 5 let – v roce 2025 dovrší 5 let)
mateřské školy

3. místo - Antonín Vaniš, ZŠ a MŠ Letiny



2. místo - Barbora Žáková, ZŠ a MŠ Letiny



1. místo - Jan Bartuška, ZŠ Kasejovice



KATEGORIE M2



Starší děti

(od 5 let do ukončení docházky v MŠ, v roce 2025
dovrší 6 a více let) mateřské školy

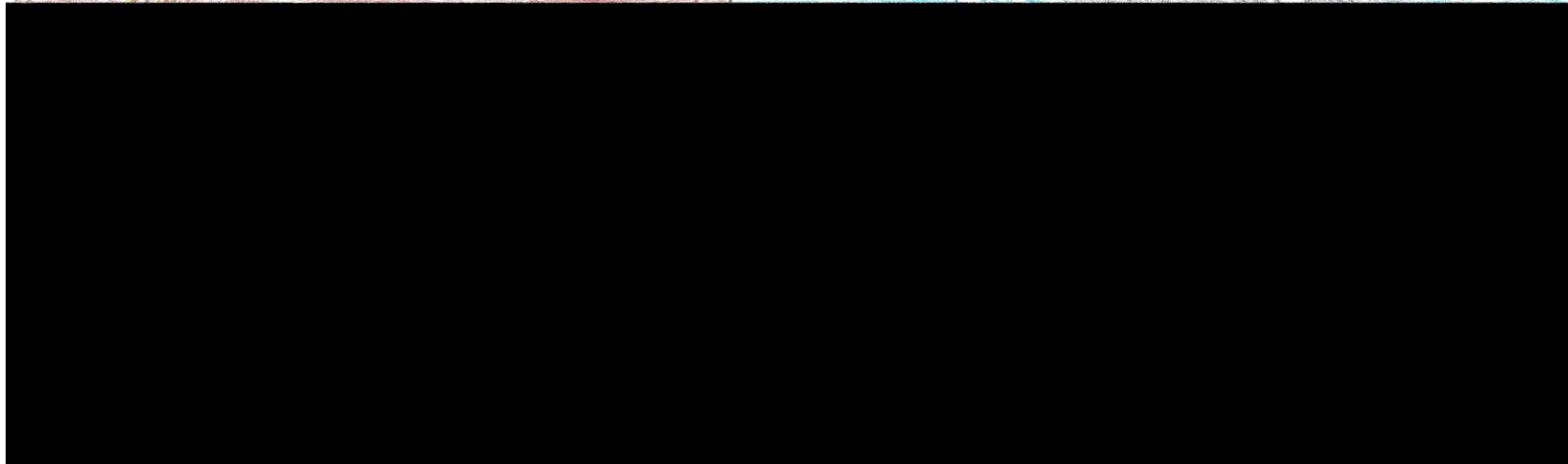
3. místo – Matěj Albrecht, MŠ Čížkov



2. místo - Eliška Ciprová, MŠ Dukelská Přeštice



1. místo – Štěpánka Stehlíková, MŠ Dukelská Přeštice



KATEGORIE ZŠ1

Žáci 1. – 2. ročníku ZŠ



3. místo – Konrad Liehmann, ZŠ Kasejovice



2. místo - Stella Weissová, ZŠ Kasejovice



KATEGORIE ZŠ2



Žáci 3. – 5. ročníku ZŠ

3. místo – Kateřina Panýrková, ZŠ Kasejovice



2. místo – Julia Rosa Bilzová, SDH Letkov



1. místo – Lucie Růžičková, ZŠ Kasejovice



KATEGORIE ZŠ3



Žáci 6. – 7. ročníku ZŠ,
1. – 2. ročníku osmiletých gymnázií
(prima, sekunda)

3. místo – Jana Stupková, ZŠ Kasejovice



2. místo – Kateřina Bonaventurová, ZŠ Kasejovice



1. místo – Petr Korběl, SDH Blovice



KATEGORIE ZŠ4



- Žáci 8. – 9. ročníku ZŠ,
3. – 4. ročníku osmiletých gymnázií,
1. – 2. ročníku šestiletých gymnázií, (tercie, kvarta)
studenti 5. – 8. ročníku osmiletých gymnázií
3. – 6. ročníku šestiletých gymnázií
1. – 4. ročníku čtyřletých gymnázií
(kvinta – oktáva) SŠ a OU

3. místo – Jiří Karas, SDH Dnešice



2. místo – Marie Bianca Magličová, SDH Štáhlavy



1. místo – Tereza KORBELOVÁ, SDH Blovice



KATEGORIE K1



pro žáky praktických a speciálních škol
ve věku 6 – 10 let

1 . místo – Vojtěch Novák, SDH Dnešice

